

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان- par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۰۸ دسمبر ۲۰۱۵

طرح اعتراف ناپذیر کردستان دروغین

L'inavouable projet d'un pseudo-Kurdistan

پاریس و لندن پیوسته بیانیه های سنگین و پر طمطراقی علیه داعش اعلان می کنند، از پاکسازی قومی و حملات تروریستی این گروه می گویند. ولی در پشت پرده پاکسازی قومی در شمال سوریه را تدارک می بینند، تا کردستان دروغین خودشان را ایجاد کنند و داعش را نیز برای ایجاد سنپستان (کشور سنی ها) در استان انبار (در جنوب شرقی عراق – به مساحت بیش از یک سوم تمام خاک عراق) متمرکز سازند. در اینجا تی یری میسان این طرح را مورد بررسی قرار می دهد و تناقضات گفتار رسمی را بر می شمارد.

شبکه ولتر/ دمشق (سوریه) ۷/ دسمبر ۲۰۱۵

آیا مداخله نظامی فرانسه، اسرائیل و بریتانیا در سوریه از دیدگاه قانونی توجیه پذیر است ؟

برای راه اندازی جنگی تازه در سوریه و عراق، فرانسه، اسرائیل و بریتانیا در ۲۰ نومبر قطعنامه ۲۲۴۹ را در شورای امنیت به تصویب رساندند (۱). برای نماینده فرانسه در سازمان ملل متحد که مبتکر اصلی متن است، قطعنامه بر اساس منشور ۵۱ سازمان ملل متحد، یعنی «حق دفاع از خود» واکنش جمعی را مجاز می دارد. برای نخست وزیر بریتانیا دیوید کامرون، این قطعنامه «از هر گونه واکنشی علیه این فرقه آدم کش و اهریمنی در سوریه و عراق» پشتیبانی می کند (۲).

ولی به گفته کارشناسان بنگاه پژوهشی کتابخانه مجلس عوام، به هیچ عنوان چنین نیست. در بررسی حقوقی بسیار دقیق، آرابلا لانگ Arabella Lang مشخصاً نتیجه می گیرد که قطعنامه به هیچ عنوان استفاده از زور را مجاز نمی داند، بلکه دارندگان چنین حقوقی را فرامی خواند تا تلاش هایشان را افزایش دهند (۳). بر این اساس تنها دولت هائی دارای چنین حقی هستند که برای مداخله در عراق و سوریه فراخوانده شده باشند.

برای پاسخگوئی به چنین ضرورتی، عراق نامه ای برای دبیر کل سازمان ملل متحد و شورای امنیت ارسال داشته و از حمله داعش از خاک سوریه به عراق یاد کرده است، در حالی که دولت اسلامی در خود عراق بنیانگذاری شده بود. فرانسه و بریتانیا از سوی عراق فراخوانده شده اند، یعنی تنها این دو دولت، ولی نه اسرائیل، مدعی شده اند که از این پس از به شکل جمعی از «حق دفاع از خود» برخوردار هستند. علاوه بر این هر یک مدعی شده اند که از سوریه توسط داعش مورد حمله قرار گرفته اند و در نتیجه از حق دفاع از خود به شکل منفرد نیز برخوردار می باشند. متأسفانه، این دلیل و برهان ها از اعتبار برخوردار نیست، مگر این که پاریس و لندن مدرک عینی ارائه دهند که مبنی بر آن داعش از خاک سوریه برای حمله به آنها تدارک دیده است. ولی چنین موردی وجود ندارد (۴).

در نتیجه، مداخله نظامی فرانسه، اسرائیل و بریتانیا در سوریه بی آن که دولت جمهوری عرب سوریه موافقت خود را با چنین مداخله ای تأیید نکرده باشد، غیر قانونی خواهد بود.

علاوه بر این باید یادآوری کنیم که منشور سازمان ملل متحد و قطعنامه ها جاری و تأیید شده در اجلاس عمومی، پشتیبانی نظامی از گروه های غیر دولتی که در پی سرنگونی دولت عضو سازمان ملل متحد می باشند را اکیداً ممنوع می داند. به همین علت فرانسه و بریتانیا مدت ها مدعی بودند که برای گروه های مسلح در سوریه تنها تجهیزات دفاعی فرستاده اند. متأسفانه این گروه ها مقادیر بسیار حجمی سلاح های تهاجمی دریافت کرده اند (به ویژه تفنگ، خمپاره، راکت ضد تانک و راکت ضد هوائی، مواد انفجاری و حتی گاز جنگی). با این حساب، در ماه اگست ۲۰۱۴، رئیس جمهور فرانسه فرانسوا هولاند در مصاحبه با روزنامه لوموند اظهار داشت که برای شورشیان سوریه جنگ افزار تهاجمی فرستاده است (۵). و سپس در مصاحبه با روزنامه نگار اگزایو پانون Xavier Panon مشخصاً یادآور شده است که ارسال این سلاح ها از سال ۲۰۱۲ شروع شده (۶)، توپ ۲۰ میلیمتری، مسلسل، راکت انداز و ضد تانک... که تمام این موارد بی هیچ ابهامی نقض حقوق بین الملل بوده و کشور فرانسه را در حد یک کشور اوباش تنزل می دهد (۷).

طرح اعتراف ناپذیر فرانسه، اسرائیل و بریتانیا

از ۲۰ نومبر، فرانسه در پی ایجاد اتحادیه، باز هم یکی بیشتر، برای مبارزه علیه داعش است، ولی هدف مشخصاً تسخیر رقه است. این همان شیوه بیانی است که در راستای متقاعد ساختن فرانسوی ها برای تأیید خواست دولستان در پاسخ گوئی به ۱۳ نومبر در پاریس کافی به نظر می رسد، ولی در واقع امر نقابی بیش نیست که بر چهره نیت استعماری رئیس جمهور هولاند زده شده است. به عبارت دیگر، راندن داعش از رقه، گرچه پسندیده به نظر می رسد ولی با کدام نیروی زمینی و به نفع کی؟

اردوی هوائی روسیه از ارتش عرب سوریه در زمین پشتیبانی می کند، در حالی که به گفته وزیر امور خارجه فرانسه، لوران فیبوس، اردوی فرانسه و بریتانیا از ارتش آزاد سوریه پشتیبانی می کند [یعنی نیروئی که به اهتمام اعضای القاعده در لیبیا سازماندهی شده است]، و نیروی های عرب اهل سنت [یعنی شبه نظامیان ترکمن که از پشتیبانی ارتش ترکیه برخوردار هستند] و کردها [واحد های مدافع خلق و پیشمرگان دولت منطقه ئی کرد در عراق].

در صورتی که این نیروها در تسخیر رقه پیروز شوند، شهر به دولت منطقه ئی کرد عراق واگذار می شود و سپس ضمیمه کردستان خواهد شد. اصل این طرح روی محور اعلان «کردستان» و تشکیل کشوری به نام کردستان بین عراق و سوریه واقع شده است. در ادامه این ساخت و ساز می باید اهالی سوریه که در این منطقه زندگی می کنند اخراج شوند و به جای آنها ۱۰ میلیون کرد از اهالی ترکیه را به این کشور جدید منتقل کنند.

در سال ۲۰۱۱، آلن ژوپه به نمایندگی از فرانسه و احمد داووداغلو به نمایندگی از ترکیه مخفیانه توافق کردند که به وسیله سازمان تروریستی (داعش) یک کشور سنی مذهب، به شکل نعل اسبی، بین عراق و سوریه و یک کردستان نیز به همین شکل بین دو کشور ایجاد کنند. این طرح از سوی بریتانیا و اسرائیل مورد استقبال قرار گرفت.

طرح ژوپه

در سال ۲۰۱۱ وزیر امور خارجه فرانسه آلن ژوپه و هم قطار ترک او احمد داووداغلو قراردادی سری به امضاء رساندند. می دانیم که این قرارداد حاوی چندین تعهد متقابل بود، از جمله «حل مسأله کردها» بی آن که «به تمامیت ارضی ترکیه خسارت وارد سازد» یعنی با ایجاد یک کردستان ساختگی در سوریه.

فرانسوی ها که هنوز فکر می کردند که آلن ژوپه گولیست باقی مانده، و تغییر جهت او را در سال ۲۰۰۵ ندیدند. در آن دوران او به جرم ربودن اموال دولتی برای تأمین مالی حزب سیاسی خودش به ۱۴ ماه زندان تعلیقی و یک سال ممنوعیت از حق شهروندی برای شرکت در انتخابات محکوم شد. او فرانسه را ترک کرد و برای تدریس به مونترآل رفت. با وجود این، او خیلی کم در کانادا حضور داشت و به شکل مخفیانه در یک کشور دیگر مشغول گذراندن یک دوره آموزشی بود. امروز، گرچه از اعضای اپوزیسیون است، ولی یکی از منابع الهام بخش سیاست خاور نزدیک نزد رئیس جمهور فرانسه فرانسوا هولاند می باشد و چنین سیاستی را با تحقیر تاریخ و منافع فرانسه به پیش می برند.

کردستان و سوریه

کردها مردمی هستند که طی قرن ها در کشورهای ترکیه، عراق و ایران به شکل پراکنده زندگی کرده اند. در آمار گیری سال ۱۹۶۲ در سوریه ۱۶۹۰۰۰ کرد زندگی می کردند، یعنی بخش بسیار کمی از جمعیت کشور را تشکیل می دادند. ولی طی جنگ داخلی ترکیه در سال های ۱۹۸۰-۱۹۹۰ بیش از دو میلیون کرد ترکیه به سوریه پناهنده شدند. طرح فرانسه، اسرائیل و بریتانیا این است که کشوری برای آنها تدارک بینند، البته نه در کشور خودشان در ترکیه بلکه با اشغال یک کشور دیگر، و به طریق اولی کشوری که سخاوتمندانه به آنها پناه داده بود.

سوریه پیش از این توسط فرانسه و بریتانیا در گردهمایی سان رمو San Remo (۱۹۲۰) بر اساس قرارداد سایکس پیکو (۱۹۱۶) تقسیم شده بود. از دیدگاه تاریخی، سوریه نه تنها شامل سوریه کنونی است بلکه فلسطین، اسرائیل، لبنان، اردن، سنجاق اسکندرون (آناتولیه در ترکیه) و بخشی از عراق را نیز در بر می گرفت. هدف طرح کنونی، تداوم قطع عضو است.

رهبر کردهای سوریه، صالح مسلم در ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۴ در پاریس از سوی فرانسوا هولاند و رجب طیب اردو خان مورد استقبال قرار گرفت. هر سه سیاستمدار برای ایجاد کردستان ساختگی در سوریه به توافق رسیدند، تا به تدریج اهالی سنی مذهب و مسیحی را اخراج کنند و کردهای ترکیه را به آنجا کوچ دهند.

کردها چه کسانی هستند ؟

کردها فرهنگ یگانه ای را تشکیل می دهند ولی به زبان های مختلف حرف می زنند، کرمانجی _ کردی شمالی، کردی مرکزی و گویش های جنوبی کردی و باید زبان چهارمی را نیز اضافه کنیم که زازا گورانی است (مترجم : خانواده زبان های ایرانی).

طی جنگ سرد، کردها به دو گروه تقسیم شده بودند، نخستین گروه از سوی اسرائیل و ایالات متحده پشتیبانی می شدند و گروه دوم از سوی سوریه و اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی.

طی جنگ داخلی ترکیه، حزب کارگران کردستان (پ ک ک) حزب اصلی کرد ترکیه با آرمان مارکسیست لنینیست، و رهبر آن عبدالله اوجلان برای ایجاد کردستان مستقل در ترکیه مبارزه می کرد و هیچ تمایلی برای سرزمین سوریه نداشت. عبدالله اوجلان به عنوان پناهنده سیاسی در دمشق پذیرفته شد و از آنجا عملیات نظامی در ترکیه را هدایت می کرد. در گریز از فشارها، ۲ میلیون کرد به سوریه پناهنده شدند. ولی آنکارا در سال ۱۹۹۸ دمشق را به خاطر پناه دادن به پ ک ک تهدید کرد. رئیس جمهور حافظ اسد نیز سرانجام از عبدالله اوجلان خواست تا کشور دیگری را انتخاب کند و از پناهندگان کرد حمایت کرد.

در آغاز جنگ علیه سوریه، رئیس جمهور بشار اسد به بسیاری از کردهای ترکیه ملیت سوری اعطا کرد و آنها را تشویق نمود تا با ایجاد شبه نظامیان خودشان برای حفاظت از سرزمین اقدام کنند. طی دو سال اول همکاری نیروهای امنیتی در اشکال تمام عیار صورت می گرفت ولی از سال ۲۰۱۴ مناسبات تیره و تار شد.

در ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۴، صالح سلیم رهبر اتحاد دموکراتیک کرد سوریه، کمی پس از نبرد کوبانی، در پاریس توسط فرانسوا هولاند در حاشیه ملاقات با رجب طیب اردو خان مورد استقبال قرار گرفت. دو رئیس جمهور که تا پیش از این از کمک به کردهای سوری امتناع کرده بودند، صالح سلیمان را متقاعد ساختند که باید از تعهداتش در رابطه با پ ک ک منصرف شود و در واقع به این حزب خیانت کند و به طرح آنها بپیوندد.

یک سال بعد، **صالح سلیم** عملیات کردستان در شمال سوریه را آغاز کرد، و موجب قیام اهالی منطقه شد که به شکل گسترده عرب سنی مذهب و مسیحی بودند (۸).

با وجود این، وقتی فرانسه، اسرائیل و بریتانیا عملیات ایجاد کردستان در سوریه را آغاز کردند، **صالح سلیمان** با بدترین مشکلات برای بسیج مبارزان رویه رو شد، زیرا جوانان کردی که به عراق پناهنده شده بودند به شکل گسترده از اجرای طرح استعماری امتناع کردند (۹). **صالح سلیمان** روز جمعه ۲۷ نومبر دوباره به پاریس آمد.

تخریب سوخوی ۲۴ روسیه توسط ترکیه

مداخله نظامی روسیه، در روز ۱ اکتوبر ۲۰۱۵ طرح قدرت های استعماری را واژگون کرد. از دیدگاه رجب طیب اردو خان، یک بار دیگر اجرای طرح **ژوپه** و آرزوی دیرینه اش برای پاکسازی قومی در ترکیه را از دست رفته می دید. در نتیجه به ارتش ترکیه دستور داد تا ساحة هوایی روسیه را تدارک ببینند، به همان شکلی که فوات آونی Fuat Avni در گذشته پیشبینی کرده بود.

در ۱۶ نومبر، روسیه عملیات نظامی خود را علیه گروه های تروریستی در سوریه گسترش داد و در زمینه سیاسی منبع مالی تروریست ها را هدف گرفت. رئیس جمهور ولادیمیر پوتین موجب شگفتی کشورهای گروه ۲۰ در آنتالیا شد و بی آن که رجب طیب اردو خان را مستقیماً متهم سازد، عکس های ماهواره ای از کامیون های نفت کش را که بین سوریه و ترکیه رفت و آمد می کنند را نشان داد و سهل انگاری آنهایی را افشاء کرد که به داعش اجازه می دهند تا میلیون ها دالر انباشت کند (۱۰).

با محاسبات اشتباه در مورد پشتیبانی واشنگتن یا دست کم گرفتن قدرت روسیه، رئیس جمهور اردو خان روز ۲۴ نومبر سوخوی روسی را که ۱۷ ثانیه وارد حریم فضائی ترکیه شده بود، سرنگون کرد (۱۱). مسکو بی هیچ ائتلاف وقت با انتشار ضبط رادار در مورد سقوط هواپیما (۱۲)، مجازات های سنگین اقتصادی برای ترکیه در نظر گرفت، و اس ۴۰۰ هایش را مستقر کرد، و سرانجام در ۲ دسمبر در یک مصاحبه مطبوعاتی با ستاد فرماندهی با تکیه به مدارک ماهواره ای مسؤولیت دولت ترکیه در مورد تأمین مالی داعش را افشاء کرد (۱۳).

در یک لحظه، رسانه های بین المللی که از یک سال پیش واقعیت را انکار می کردند، ناگهان موجی از سرزنش را علیه اتوکرات آنکارا و خانواده اش به راه انداختند.

۲۹ نومبر ۲۰۱۵، اتحادیه اروپا فرش قرمز را از زیر پای ترکیه جمع کرد... (در تریبون : نخست وزیر ترکیه احمد داوود اوغلو، رئیس شورای اروپائی دونالد تاسک Donald Tusk و رئیس هیأت ژان کلود یونکر Jean-Claude Juncker).

مداخله فرانسه و بریتانیا

با وجود این، در ۲۹ نومبر، اتحادیه اروپا گردهمایی ویژه ای با ترکیه برگزار کرد. با ندیده گرفتن بیانیه های ولادیمیر پوتین به کشورهای گروه ۲۰ و گزارشات (غیر رسمی) مقام عالی فدریکا موگرینی Federica Mogherini که فروش نفت داعش به اتحادیه اروپا از طریق قبرس، ایتالیا و فرانسه را تأیید کرده : « با یادآوری بیانیه نهائی آخرین گردهمایی کشورهای گروه ۲۰ که در آنتالیا برگزار شد، بر این اساس که قطعنامه (۲۰۱۵) ۲۲۴۹ در شورای امنیت سازمان ملل متحد، ترکیه و اتحادیه اروپا مبارزه علیه تروریسم را به عنوان اولویت تأیید می کنند » (۱۴).

با اجرایی ساختن طرح ژوپه در سال ۲۰۱۱، مذاکرات برای پیوستن ترکیه به اتحادیه اروپا آغاز شد، رژیم حذف ویزا، و گیلان روی نان خامه ای، اتحادیه متعهد شد که ۳ میلیارد دالر برای کمک به ترکیه جهت مدیریت پناهندگان سوری بپردازد.

پارلمان فرانسه (۱۵) و مجلس عوام بریتانیا (۱۶) با باور به قطعنامه ۲۲۴۹ که برای آنها مداخله در سوریه را فراسوی دمشق مجاز می دارد، به قوه مجریه خود دستور مداخله نظامی را صادر کردند. این مداخله به عنوان مداخله صرفاً هوائی معرفی شده و هدف آن نیز داعش خواهد بود. طی بحث هیچ یک از دو مجلس موضوع کردستان ساختگی را مطرح نکرد.

خلاف بیانیه هائی که در رسانه ها منتشر کرده اند، هیچ کس سیاستش را در رابطه با داعش تغییر نداده است. سازمان تروریستی همچنان از سوی آنهایی که آن را به وجود آورده اند پشتیبانی می شود (شخصیت های ایالات متحده پیرامون دیوید پترائوس David Petraeus و جان نگرو پونت John Negroponte، دولت های سعودی، قطر و ترکیه). تنها شیعیان عراق، حزب الله لبنان، ارتش عرب سوریه و روسیه علیه آن مبارزه می کنند. عملیات اتحادیه ایالات متحده هرگز هدفش تخریب داعش نبود بلکه می خواست آن را «کنترول و محصور» کند. بازی عبارت است از «آزاد سازی» شمال سوریه برای اشغال فوری آن توسط کردهای عراق و راندن داعش به استان انبار که برای آنها در نظر گرفته شده است. تنها تفاوتی که از دوران مداخله روسیه دیده می شود، این است که غربی ها از اشغال صحرای سوریه توسط داعش صرف نظر کرده اند.

به یاد داشته باشیم :

(۱) فرانسه و بریتانیا موفق شدند افکار عمومی مردم کشور هایشان را متقاعد کنند که قطعنامه ۲۲۴۹ به آنها اجازه می دهد که علیه داعش در سوریه مداخله کنند. بر این اساس تأیید پارلمان هایشان را نیز به دست آوردند، البته بی آن که مجوز دولت سوریه را در اختیار داشته باشند.

(۲) در زمین، فکر می کنند می توانند از پشتیبانی شبه نظامیان ترکمن (با پشتیبانی ارتش ترکیه) و واحد های مدافع خلق (به پشتیبانی دولت منطقه ای کردستان عراق و اسرائیل) برخوردار باشند.

(۳) هدف از این مداخلات از بین بردن داعش نیست که به پاکسازی قومی ارتکاب می ورزد، بلکه می خواهند داعش را به استان انبار منتقل کنند تا پاکسازی قومی را در شمال سوریه ادامه دهند، و این بار با ایجاد یک کشور ساختگی به نام کردستان.

Thierry Meyssan

- [1] « [Résolution 2249](#) », *Réseau Voltaire*, 20 novembre 2015.
- [2] “[PM statement on the United Nations Security Council Resolution](#)”, 10 Downing Street, November 20, 2015.
- [3] “[Legal basis for UK military action in Syria](#)”, by Arabella Lang, *Voltaire Network*, 26 November 2015.
- [4] « [La Résolution 2249 n'autorise pas à bombarder en Syrie](#) », par Nicolas Boeglin, *Réseau Voltaire*, 1er décembre 2015.
- [5] « [François Hollande confirme avoir livré des armes aux rebelles en Syrie](#) », *Le Monde*, 20 août 2014.
- [6] Rappelons que le président Sarkozy avait également livré des armes lourdes en 2011, notamment des postes de tir Milan, cependant il ne l'a jamais reconnu publiquement.
- [7] [Dans les coulisses de la diplomatie française](#), par Xavier Panon, L'Archipel, 13 mai 2015.
- [8] « [Les États-Unis et Israël débutent la colonisation du Nord de la Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 1er novembre 2015.
- [9] « [Le YPG proclame la conscription obligatoire des réfugiés kurdes syriens](#) », *Réseau Voltaire*, 24 novembre 2015.
- [10] “[Vladimir Putin's Responses to journalists' questions following the G20 summit](#)”, by Vladimir Putin, *Voltaire Network*, 16 November 2015.
- [11] « [Pourquoi la Turquie a-t-elle abattu le Soukhoï russe ?](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 30 novembre 2015.
- [12] « [Les enregistrements radars de l'attaque turque contre l'avion russe](#) », par Valentin Vasilescu, Traduction Avic, *Réseau Voltaire*, 29 novembre 2015.
- [13] « [La Russie expose les preuves du trafic de pétrole de Daesh via la Turquie](#) », par Valentin Vasilescu, Traduction Avic, *Réseau Voltaire*, 3 décembre 2015.
- [14] « [Déclaration UE-Turquie](#) », *Réseau Voltaire*, 29 novembre 2015.
- [15] « [Débat à l'Assemblée nationale française sur l'engagement militaire en Syrie](#) », « [Débat au Sénat français sur l'engagement militaire en Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 25 novembre 2015.
- [16] “[UK House of Commons Motion on ISIL in Syria](#)”, *Voltaire Network*, 2 December 2015

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article189450.html>